

Hi havia un dels fariseus que es deia Nicodem. Era un dirigent dels jueus. Aquest home va anar de nit a trobar Jesús.. (Jo. 3, 1-2)

Nicodem va sortir al carrer quan ja era negra nit. Anava ben tapat. Va mirar a dreta i esquerra. Ningú. Amb bon pas va anar fins a la casa on Jesús s'allotjava. Trucà a la porta i, quan li obriren, entrà sense fer massa soroll al tancar.

o potser.....

Va ser Jesús qui va anar a casa seva. Caminava content. La cara destapada. Ja tenia ganes de veure aquell personatge. Gens de por. Potser el podia ajudar. Quan arribà davant de la mansió, veié que hi havia llum al finestral. Trucà a la porta. Sortí un criat i el feu entrar.

O potser.....

Un lloc neutral. Un terrat de la casa d'uns amics o potser a l'hort de les oliveres. Es van trobar aquella nit. Venien de llocs diferents, de móns diferents, de mentalitats diferents. Es saludaren, es miraren, aviat van entrar en comunió tot i les diferències.

.....

Quina sort que tens de trobar-te amb Jesús a negra nit.

Hi ha nits personals, familiars, socials, nits a la nostra església.

Sembla que tot és negre, fosc, presagis dolents, inquietos i neguit.

No saps què fer, on anar, a qui abraçar, com plorar. Res de res.

Però, diga'm si us plau, com va ser que vas trobar Jesús o que Ell et va trobar a tu? Vas sortir al carrer a cercar-lo, o va ser Ell que va entrar a casa teva, o us va trobar a un lloc neutral?

Com va anar? Molt de temps o uns instants? Conversa o mirada, o potser les dues coses? Com ho vas viure, goig, emoció, suavitat o trasbalsament? Què en recordes? Com és present ara i aquí?

.....

Mira, sóc a la porta i truco. Si algú escolta la meua veu i obre la porta, entraré a casa seva, i soparé amb ell i ell amb mi.(Ap. 3, 20).

Jesús Renau sj
